

Dosarul nr. 1ra-1522/2015

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

09 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Cornelia Gorencu în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Strășeni din 10 iunie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2015, în cauza penală în privința lui:

Drumea Andrei Oleg, născut la 02 iulie 1993, originar din mun. Chișinău, locuitor în s. Scoreni, r-nul Strășeni,

Termenul de examinare a cauzei:

- *prima instanță:* 26.03.2015 – 10.06.2015;

- *instanța de apel:* 09.07.2015- 21.09.2015;

- *instanța de recurs:* 17.11.2015- 09.12.2015;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 10.06.2015, cauza fiind examinată conform art. 364¹ Cod de procedură penală, Drumea Andrei a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 2 (doi) ani 7 (șapte) luni închisoare.

Conform art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită, s-a adăugat parțial partea neexecutată stabilită prin sentința Judecătoriei Strășeni din 04.12.2013, stabilindu-i-se definitiv 5 (cinci) ani 7 (șapte) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că Drumea Andrei aflîndu-se în satul Scoreni, r-nul Strășeni, la 30.05.2014 spre 31.05.2014, aproximativ orele 21.00 și 07.00, a pătruns în gospodăria părții vătămate Schimbător Tudor din satul Scoreni, r-nul Strășeni, de unde pe ascuns a sustras din automobilul de model „Mercedes-Benz”, care nu era încuiată și care se afla în curtea casei acestuia, un telefon mobil de model „Samsung”, un calculator și bani în sumă de

1060 lei, astfel cauzându-i părții vătămate Shimbător Tudor, un prejudiciu material în sumă de 1400 lei.

Tot el, în perioada de timp de la 10.10.2014 și pînă la 16.10.2014, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a averii proprietarului a pătruns în gospodăria părintească a părții vătămate Barbos Vasile, din satul Scoreni, r-nul Strășeni, de unde a sustras din automobilul acestuia de model „Mercedes Sprinter” cu numere de înmatriculare ST AW - 730, auto magnitola de model „Sony” de culoare neagră cu flash de 4 GB, la prețul de 1450 lei și o gentuță de culoare verde la prețul de 100 lei, după care a pătruns pe un geam din spatele casei în interiorul acesteia de unde pe ascuns a mai sustras și alte bunuri materiale, indicate în rechizitoriu, în sumă totală de 14947,00 lei, după care a părăsit locul infracțiunii, pricinuindu-i astfel părții vătămate Barbos Vasile, un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 14947,00 lei.

Aceste acțiuni ale inculpatului au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal ca, *sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în locuință și în alt loc pentru depozitare cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Nefiind de acord cu sentința inculpatul a atacat-o cu apel, prin care a criticat-o în partea stabilirii pedepsei, considerînd-o prea aspră, indicînd că se căiește de cele comise, va restitui părții vătămate bunurile sustrate, solicitînd pronunțarea unei noi hotărîri prin care să-i fie aplicată pedeapsă non privativă de libertate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2015, s-a dispus respingerea ca nefondat a apelului inculpatului și menținerea sentinței fără modificări.

4.1 În argumentarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală și instanța s-a ocupat în mod judicios de aprecierea probelor, acordînd deplină eficiență prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, iar starea de fapt reținută și de drept apreciată concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate în cauză la urmărirea penală, relevante în cuprinsul sentinței.

Referitor la pedeapsa aplicată inculpatului, Colegiul penal a conchis că instanța de fond just și întemeiat a stabilit categoria și termenul pedepsei penale, acordînd deplină eficiență art. 61,75 Cod penal, ce determină scopul pedepsei penale, restabilirea echității sociale și corijare, criteriile generale de individualizare a pedepsei, ținîndu-se cont de gravitatea faptei penale și prejudiciul cauzat prin consecințele survenite.

Astfel, la stabilirea categoriei și cuantumului pedepsei, instanța de fond just a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, luând în considerație gradul și pericolul social al infracțiunii comise, de personalitatea celui vinovat care nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, este caracterizat negativ la locul de trai, de circumstanțele atenuante ca recunoașterea vinei și căința sinceră, și de circumstanțele agravante ca săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, astfel fiind respectate dispozițiile art. 7, 61, 75 Cod penal.

Colegiul a mai menționat, că nu sunt temeiuri legale de a interveni în soluția instanței de fond, deoarece anterior Drumea Andrei a fost judecat pentru infracțiuni similare și a avut posibilitatea de a se corecta fără executarea efectivă a pedepsei, aceasta fiindu-i suspendată pe un termen de probă, însă el nu a pășit pe calea corijării, nu a demonstrat aptitudinea de a se reeduca, dovedită prin buna conduită în termenul de încercare, continuând activitatea infracțională, săvârșind infracțiunea dată în termenul de probă.

5. Recurs ordinar a declarat avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului, invocând ca temeiuri de drept art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea atât a sentinței cât și a deciziei, rejudecarea cauzei și emiterea unei noi hotărâri prin care a aplica lui Drumea Andrei o pedeapsă non privativă de libertate, iar sentința Judecătoriei Strășeni din 04.12.2013 a o lăsa pentru executare în mod separat.

În viziunea recurentului, instanțele ierarhic inferioare nu au respectat criteriile generale de individualizare a pedepsei, ceea ce denotă ineficiența condamnării inculpatului la pedeapsa cu închisoare. Instanța de apel, a apreciat din nou circumstanțele atenuante și agravante ale cauzei stabilite de instanța de fond, fără a stabili altele noi, nu a ținut pe deplin cont de regulile de individualizare a pedepsei și nu s-a expus argumentat asupra circumstanțelor cauzei, inclusiv nu s-a expus asupra tuturor motivelor indicate în apel.

La aplicarea pedepsei inculpatului instanțele de judecată nu au dat o deplină eficiență prevederilor prevăzute de art. art. 61, 75, 90 Cod penal. Pedeapsa stabilită nu este una echitabilă în raport cu fapta comisă, personalitatea inculpatului și circumstanțele atenuante existente pe cauza penală nominalizată, în privința acestuia fiind posibilă aplicarea prevederilor art. 90 pct. 11 Cod penal.

6. Pe marginea recursului declarat procurorul a depus referință pronunțându-se pentru inadmisibilitatea acestuia, deoarece pedeapsa aplicată inculpatului este una motivată și individualizată în corespundere cu prevederile legale.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că acesta este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportînd aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal reține, că recursul depus are ca temei pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală care stipulează că, *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul soluției, precum și cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Instanța de recurs menționează că, nici unul din prevederile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezentei erori de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Colegiul reține că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, dar critică decizia contestată doar în partea ce ține de pedeapsa stabilită, considerînd-o prea aspră, solicitînd aplicarea unei pedepse non privative de libertate, cu aplicarea art. 90 Cod penal.

După cum s-a menționat mai sus, Colegiul penal consideră că temeiurile pentru recurs semnalate de recurent nu sunt incidente în prezenta cauză, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordînd deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat, iar în sprijinul statuării respective se relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înlătuie acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Astfel, conform alin. (1) art. 75 Cod penal, *persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Partii Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală.*

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmînd ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Circumstanțele la care face referire recurentul referitor la recunoașterea de către inculpat a faptei comise și căința în legătură cu urmările survenite, restituirea parțială părții vătămate a prejudiciului material, domiciliul permanent, comiterea unei infracțiuni mai puțin grave, Colegiul nu le apreciază ca împrejurări care ar duce la condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, or, instanța de judecată ținînd cont de toate circumstanțele pe cauză poate aplica prevederile art. 90 Cod penal, acesta fiind un drept al instanței dar nicidecum o obligațiune. Mai mult ca atît este de menționat și faptul că inculpatului anterior, prin sentința Judecătoriei Strășeni din 04.12.2013 i s-a acordat șansa de a se corecta fără izolarea

de societate, stabilindu-i-se un termen de probă, însă ultimul nu a îndreptățit încrederea ce i s-a acordat și în termenul respectiv a comis o infracțiune similară. Totodată se menționează că condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei poate fi dispusă în cazul în care prejudiciile au fost integral reparate, pînă la pronunțarea hotărîrii judecătorești, în cazul din speță însă se remarcă că inculpatul a recuperat prejudiciul material cauzat doar parțial.

Prin urmare, Colegiul reține că criticile formulate de recurent au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de apel și cărora li s-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, avînd în vedere și faptul că verificînd hotărîrea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală temeiuri de casare a hotărîrii nu s-au stabilit.

Din aceste considerente se conchide că, de fapt în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală la care se face referință de către recurent, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa stabilită inculpatului fiind aplicată de către instanța de apel în limitele legii, din care considerente se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Cornelia Gorencu în numele inculpatului împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2015, în cauza penală în privința lui Drumea Andrei, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 30 decembrie 2015.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun